

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 235.568 van 28 juli 2016
in de zaak A. 219.744/IX-8.889**

In zake: Eman KHAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Myriam Van Den Abeele
kantoor houdend te 9052 Zwijnaarde
Bollebergen 2 A/20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW MARIA BOODSCHAP BRUSSEL ANNUNTIATEN
gevestigd te 3001 Leuven
Naamsesteenweg 355
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Vanbelle
kantoor houdende te 1050 Brussel
Louizalaan 343

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 juli 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “De impliciete weigeringsbeslissing van de delibererende klassenraad van de klas 3WE van [v]erwerende partij om aan Eman Khan een oriënteringsattest toe te kennen op datum van 30/06/2016 en daarmee in samenhang de beslissing van verwerende partij d.d. 13/06/2016 om Eman Khan te beschouwen als 'vrije leerling' zonder haar evenwel een attest van regelmatige lesbijwoning toe te kennen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juli 2016, om 14:00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederick Bruloot, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Frederik De Winne die, *loco* advocaat Jo Vanbelle verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Gedurende het schooljaar 2014-2015 is verzoekster ingeschreven aan het Sint-Jan Berchmanscollege te Brussel in het tweede leerjaar, studierichting Latijn.

3.2. In juni 2015 wordt aan verzoekster een eindrapport, alsook een bijkomende uitleg bij het rapport, uitgereikt door voormelde school, waarin onder meer te lezen staat:

“Oriënteringsattest B.

Zij wordt derhalve tot het hoger leerjaar toegelaten, behalve in de hiernavermelde onderverdeling(en): Latijn, Grieks-Latijn, Grieks, Economie Moderne Talen”

3.3. Op 30 juni 2015 levert dezelfde school tevens een Oriënteringsattest B af aan verzoekster. Dit attest vermeldt onder meer:

“Kahn Eman, (...)

1° van 01 september 2014 tot 30 juni 2015 als regelmatig leerling het voornoemd leerjaar van het secundaire onderwijs heeft gevolgd;

2° in de bovengenoemde school, graad, onderwijsvorm en onderverdeling dit leerjaar met vrucht heeft beëindigd;

3° overeenkomstig de toelatingsvoorwaarden tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in:

- de hiernavermelde onderverdeling(en):

Economie ASO, Latijn ASO, Wetenschappen ASO

(...)”.

Diezelfde dag schrijft de directeur van het Sint-Jan Berchmanscollege ook nog een brief aan de ouders van de verzoekster:

“Wij brengen u ter kennis, dat uw zoon/dochter

- een oriënteringsattest B behaalde, wat betekent dat de leerling slaagde voor het gevolgde leerjaar, maar niet toegelaten wordt tot de vermelde onderverdeling:

Economie ASO, Latijn ASO, Wetenschappen ASO.

Wij raden u aan volgende studierichting te kiezen : Humane wetenschappen zodat hij/zij mag overgaan naar het volgende leerjaar”.

3.4. Op 3 juli 2015 dient verzoekster zich aan in het Maria Boodschaplyceum te Brussel om te worden ingeschreven in het eerste jaar van de tweede graad Wetenschappen ASO, op grond van het eindrapport uitgereikt door het Sint-Jan Berchmanscollege, en wordt vervolgens ingeschreven.

3.5. Begin september 2015 wordt het oriënteringsattest van verzoekster door het Sint-Jan-Berchmanscollege overgemaakt aan verweerster.

3.6. Op 13 december 2015 voert de verificateur een controle uit in het Maria-Boodschaplyceum. De verificateur stelt vast dat verzoekster niet geldig is ingeschreven, nu zij volgens het Oriënteringsattest B was geclausuleerd voor onder meer Wetenschappen ASO.

3.7. Op 14 december 2015 vindt in de school een gesprek plaats tussen verzoekster, haar moeder en broer, en de directeur van verweerster omtrent deze vaststelling, waarvan een verslag wordt opgesteld.

Blijkens dit verslag wordt de problematiek toegelicht, met name dat verzoekster niet geldig is ingeschreven en evenmin kan ingeschreven worden:

“1 toelichting en problematiek
[...] De verificateur heeft aan de directeur meegedeeld dat het attest moet worden opgevolgd en niet het eindrapport aangezien het B-attest juist is en niet het eindrapport, de titularis van SJBC van het tweede jaar ASO heeft de informatie van het attest immers onvolledig overgeschreven in het eindrapport.
2 Voorstel oplossing door de directeur: overschakelen naar 3 humane wetenschappen ASO na de kerstvakantie (januari 2016) OF tweede jaar overzitten
De moeder en broer van Eman wensen niet dat Eman overzit en zullen verdere stappen zetten, contact opnemen met/naar SJBC
[...].

Ten slotte wordt afgesproken dat de ouders de directeur op de hoogte zullen houden van de stappen die zij zullen ondernemen aangaande het B-attest van verzoekster.

3.8. Op 17 december 2015 is er een eerste contact met de raadsman van verzoekster, en volgt telefonisch overleg met de directeur, dat in een e.mailbericht van 22 december 2015 wordt bevestigd.

In een e.mailbericht van 4 januari 2016 meldt de raadsman van verzoekster aan de directeur:

“Ik ben zo vrij bij u terug te komen op deze zaak, naar aanleiding van de vraag van mijn cliënten aangaande de inschrijving.

Ik stel vast dat de school in feite zelfs niks dient te doen, zulks op grond van artikel 59bis van het Organisatiebesluit.
De toelatingsklassenraad dient derhalve zelfs niet eens samen te komen, noch andere regelingen zijn aan de orde.”

Met een e.mailbericht van 8 januari 2016 meldt de directeur nog aan de raadsman van verzoekster dat de coördinator van de verificateurs bevestigde dat het oriënteringsattest, ondanks de foute communicatie, voor de betrokken school bindend is, en dat volgens haar “de enige mogelijkheid is dat u, als advocate van Eman, het Sint-Jan Berchmanscollege erop wijst dat zij een fout begaan hebben door de verkeerde/onvolledige clausulering te vermelden op het eindrapport van Eman en vraagt om de beslissing te willen herzien...”

Op 14 januari 2016 schrijft de raadsman van verzoekster hierop wat volgt:

“Ik verwijs naar mijn bericht d.d. 4/01/2016 en stel vast dat het standpunt van mevrouw De Man mijn inzichten bevestigt”

3.9. Met een op 13 juni 2016 ter post aangetekende brief aan de ouders van verzoekster, en aan hun raadsman, deelt de directeur van het Maria Boodschaplyceum mee wat volgt:

“Naar aanleiding van telefonisch contact met meester Van den Abeele heb ik vernomen dat u tot nog toe geen stappen heeft ondernomen om het mogelijk te maken dat wij uw dochter, Eman Khan, als reguliere leerling kunnen inschrijven in 3 wetenschappen ASO.

Onze school heeft in deze zaak geen materiële fout gemaakt.

Om te verhinderen dat wij in het huidig schooljaar 2015-2016 geen attest kunnen uitreiken voor uw dochter, Eman Khan, stellen we voor haar alsnog in te schrijven in 3 Humane wetenschappen ASO, deze richting werd immers niet geclausuleerd door het Sint-Jan Berchmanscollege.

Door het bijwonen van de lessen en de bijhorende evaluaties heeft uw dochter hiervoor een voldoende voorbereiding gehad, uitgezonderd voor het richtingsvak Cultuur- en Gedragswetenschappen. Mits een goede ondersteuning en een verlenging van de evaluatietijd, gezien deze speciale omstandigheden, kan uw dochter bovengenoemde richtingvakken afleggen eind augustus 2016.

Wij wensen deze optie voor te stellen om uw dochter doorstroommogelijkheid te geven naar het vierde jaar ASO toe.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.10. Met een ter post aangetekende brief van 20 juni 2016 aan het Sint-Jan Berchmanscollege en aan het Maria-Boodschaplyceum antwoordt de raadsman van verzoekster hierop wat volgt:

“In juni 2015 werd aan Eman Khan de volgende attestering uitgereikt door het Sint-Jan Berchmanscollege:

“Oriënteringsattest B.

Zij wordt derhalve tot het hoger leerjaar toegelaten, behalve in

- De hiernavermelde onderverdeling(en):
- Latijn, Grieks-Latijn, Grieks, Economie Moderne Talen.”

Middels dit attest lieten de ouders van Eman Khan haar inschrijven in het eerste jaar van de tweede graad Wetenschappen ASO van het Maria-Boodschaplyceum.

Een en ander verliep zonder enig probleem, tot op het moment dat een verificateur die het lyceum bezocht, zou vastgesteld hebben dat Eman Khan in feite ook geclausuleerd werd door het college voor de richting Wetenschappen, richting die zij thans volgt.

Klaarblijkelijk zou er een fout geslopen zijn bij het overschrijven van de notulen van de klassenraad op het B-attest van Eman Khan door het Sint-Jan Berchmanscollege.

Bewijs van de clausulering voor de richting Wetenschappen werd aan ons nooit overgemaakt, evenmin een officieel standpunt van het lyceum, tot op heden (...) het lyceum stelt dat Eman Khan een vrije leerling zou zijn en stelt voor haar alsnog in te schrijven in de richting 3 Humane Wetenschappen ASO; mits zij bereid is een uitgestelde beslissing te aanvaarden op 30/6 en het succesvol afleggen van examens voor het vak Cultuur- en Gedragswetenschappen zou aan haar een A-attest worden uitgereikt.

[...]

Hoewel we verheugd zijn dat deze kwestie eindelijk evolutie kent, kunnen we ons helaas helemaal niet verzoenen met het voorstel van het lyceum: Eman Khan vermag allerminst het slachtoffer te worden van een fout die haar niet kan worden toegerekend, te meer daar zij momenteel bewijst dat ze op haar plaats zit in de richting Wetenschappen.

[...]

Gelukkig kan het artikel 59bis Organisatiebesluit secundair onderwijs [...] ons een uitweg bieden [...]

“Elke materiële fout in de vorm van ten onrechte uitreiking van een studiebewijs waardoor de rechten van de leerling worden geschonden, moet door het schoolbestuur worden hersteld. Het initiatiefrecht tot herstel

van die fout, dat te allen tijde kan worden uitgeoefend, ligt zowel bij het schoolbestuur als bij de leerling.

Elke materiële fout in de vorm van ten onrechte uitreiking van een studiebewijs waardoor aan de leerling meer rechten worden toegekend dan de rechten die voortvloeien uit de beslissing van de delibererende klassenraad, kan door het schoolbestuur worden hersteld uiterlijk dertig dagen na de uitreiking ervan. Een herstel is evenwel niet mogelijk indien de leerling kan aantonen dat binnen die dertig dagen rechtsgevolgen zijn ontstaan die bij intrekken van het studiebewijs schade zou veroorzaken in hoofde van die leerling”.

[...]

In casu volstaat het dat het schoolbestuur [...] van het Sint-Jan Berchmanscollege het studiebewijs dat aan Eman werd uitgereikt op 30/6/2015 in die zin aanpast dat het geen clausulering meer omvat voor de richting Wetenschappen ASO, indien dit momenteel het geval is – zoals eerder gezegd hebben wij geen kennis van enig bewijs daarvan.

Enige tussenkomst van een klassenraad is zelfs niet vereist.

[...]”.

3.11. Op 17 juni 2016 richt de raadsman van verwerende partij een schrijven met onder meer volgende inhoud aan verzoekster:

“Ik heb aan de hand van de beschikbare stukken en e-mails opgemaakt dat mijn cliënte zelf het slachtoffer is geworden van onvolledige informatie die haar werd verschaft bij de inschrijving van juffrouw Khan in haar school, komende van het Sint-Jan-Bergmanscollege. Haar ouders waren in het bezit van het rapport en hebben daarbij vermeld dat dit het enige document was dat zij op dat ogenblik hadden. Zij wensten een inschrijving in de studierichting Wetenschappen, wat door het rapport niet was uitgesloten. Er werd aldus volkomen te goeder trouw door mijn cliënte en op basis van deze gebruikelijke informatie en document tot inschrijving overgegaan.

Naderhand is gebleken (door de officiële verificateur) dat de dochter geenszins mocht doorstromen naar de studierichting Wetenschappen, nu de notulen bij het rapport (die aan mijn cliënte niet werden overhandigd (hoewel de ouders deze hadden ontvangen volgens de vorige school) ook deze richting uitsloot onder het B-attest. Ook het navolgende attest dat van de vorige school kwam, gaf dit dan aan.

[...]

Mijn cliënte heeft intussen meer dan voldoende pogingen ondernomen om één of andere oplossing voor de dochter te vinden, in de wetenschap dat zij voor de op heden ingeschreven richting onmogelijk op het einde van het schooljaar enige attestering zal kunnen ontvangen, nu zij niet kon worden ingeschreven in die richting en er op heden derhalve ten hoogste als vrije

leerling zit, wat echter geen weerslag kan hebben in een studie-attest, zoals u zal weten.

Mijn cliënte heeft van zodra het probleem werd vastgesteld, voorgesteld, teneinde de dochter niet de dupe te laten worden van de handelwijze van haar ouders en/of van de vorige school naargelang de omstandigheden hierboven geschetst, om haar regulier in te schrijven in de richting Humane Wetenschappen, niet geclausuleerd op het eind van het vorig schooljaar door de vorige school. Dit werd door haar ouders afgewezen.

Er zal op het eind van dit schooljaar in elk geval geen studie-attest voor de richting Wetenschappen kunnen worden afgeleverd. Dat wisten uw cliënten en dat hebben zij, althans volgens de vorige school, zelf volledig in de hand gehad door deze essentiële informatie die hen bekend was bij de inschrijving te verzwijgen.

Voor mijn cliënte eindigt het debat derhalve hier”.

3.12. Naar aanleiding van het op 24 juni 2016 overmaken door het Sint-Jan Berchmanscollege van een brief van 30 juni 2015 gericht aan de ouders van verzoekster waarop de clausulering voor wetenschappen ASO is vermeld en van een document “Motivering B-attest”, schrijft de raadsman van verzoekster bij brief van 29 juni 2016 aan de raadsman van het Sint-Jan Berchmanscollege onder meer dat “deze brief thans is opgesteld ‘pour les besoins de la cause’” en dat “verzoekster en haar ouders zich (te goeder trouw) hebben aangeboden op het lyceum ter inschrijving met het oriënteringsattest (...)”.

3.13. De raadsman van het Sint-Jan Berchmanscollege antwoordt bij brief van 7 juli 2016 dat geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 59bis van het Organisatiebesluit aangezien deze bepaling enkel betrekking heeft op gevallen waarin een studiebewijs behept met een materiële vergissing werd afgeleverd en dit zich in casu niet voordoet:

“Uit de samenlezing van art. 115 par. 1 van de Codex Secundair Onderwijs en de bepalingen en bijlagen van het Organisatiebesluit blijkt dat enkel het oriënteringsattest op het einde van een leerjaar als een “studiebewijs” wordt beschouwd [...].

Het oriënteringsattest B dat aan uw cliënte werd uitgereikt stemt weldegelijk overeen met de beslissing van de delibererende klassenraad

namelijk een clausulering voor ASO Economie, Latijn en Wetenschappen [...]”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. In zoverre verzoekster de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de “impliciete weigeringsbeslissing van de delibererende klassenraad van de klas 3WE van Verwerende partij om [haar] een oriënteringsattest toe te kennen op datum van 30/06/2016”, lijkt de vordering niet ontvankelijk om de volgende redenen.

De impliciete weigering kan slechts volgen uit een daadwerkelijk genomen beslissing en de delibererende klassenraad heeft ten aanzien van verzoekster op 30 juni geen beslissing genomen, derhalve ook geen impliciete.

In zoverre verzoekster doelt op een stilzwijgende weigeringsbeslissing blijkt niet dat zij de procedure tot het verkrijgen van een dergelijke beslissing heeft doorlopen.

Nu er geen beslissing van de delibererende klassenraad ten opzichte van verzoekster blijkt te zijn genomen, kon evenmin beroep bij de beroepscommissie worden ingesteld.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

6. Er zij aan herinnerd dat de toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een ernstige verstoring teweegbrengt in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, dat ze de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt en de uitoefening van de rechten van de verdediging van de verwerende partij aanzienlijk in het gedrang brengt.

De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringend karakter van de zaak door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond.

Luidens artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, bevat het verzoekschrift waarin de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd daartoe “een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”. Dit impliceert dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift aan de hand van precieze en concrete feitelijke gegevens aantoont dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure onherroepelijk te laat zal komen én dat zij als eisende partij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State.

Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing wordt aldus mede afgemeten naar de haast die een verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering. De noodzaak om na de kennisname van de griefhoudende beslissing met passende voortvarendheid de vordering bij de Raad van State in te leiden is immers inherent aan het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure.

Diligent optreden is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

7. Van een verzoekende partij – die haar belangen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing immers dermate nadelig aangetast weet dat zij de afwikkeling van de procedure en zelfs de gewone schorsing niet kan afwachten – wordt gevergd dat zij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State.

8. Met ingang van 1 maart 2014 zijn de schorsingsvoorwaarden door de wetgever gewijzigd. Aangenomen kan worden dat de diligentie waarmee een verzoekende partij tegen een haar grievende rechtshandeling opkomt met een vordering tot schorsing of een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, voortaan niet noodzakelijk is af te lezen uit het tijdsverloop tussen de kennisname van de bestreden handeling en het instellen van die vordering. De huidige regelgeving laat toe dat de schorsing “op elk moment” wordt gevorderd (artikel 17, § 2, tweede lid, RvSt-Wet) en de situatie is denkbaar dat een zaak door gewijzigde omstandigheden pas dringend wordt – of zelfs uiterst dringend – nádat reeds eerder een annulatieberoep aanhangig werd gemaakt. Het is met andere woorden voortaan vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat, dat van een verzoekende partij wordt verwacht met passende voortvarendheid op te treden. Dit ogenblik moet niet – maar kan nog wel – samenvallen met het ogenblik waarop het besluit is genomen en dus vanuit het standpunt van de verzoekende partij, het ogenblik waarop zij er kennis van krijgt.

9. Zoals hiervoor reeds geoordeeld is de vordering in zoverre zij is gericht tegen de “impliciete weigeringsbeslissing van de delibererende klassenraad van de klas 3WE van [v]erwerende partij om [haar] een oriënteringsattest toe te kennen op datum van 30/06/2016”, niet ontvankelijk.

Blijft enkel de in samenhang bestreden “beslissing van verwerende partij d.d. 13/06/2016”.

Verzoekster betoogt dat zij deze “beslissing” niet eerder kon aanvechten dan nadat de klassenraad op 30 juni 2016 had beslist over het al dan niet toekennen van een oriënteringsattest aan verzoekster.

Deze argumentatie kan de Raad niet overtuigen.

Uit de bestreden “beslissing” van 13 juni 2016 kon verzoekster duidelijk opmaken dat zij hoe dan ook geen oriënteringsattest voor het afgelopen schooljaar zou verwerven indien zij er niet mee akkoord ging zich in 3 Humane Wetenschappen ASO te laten inschrijven, nu zij wegens clausulering niet als reguliere leerling was ingeschreven in 3 Wetenschappen ASO. De naderhand gevoerde correspondentie, op grond waarvan verzoekster wil aantonen dat zij alsnog poogde de zaak op te lossen, kan hieraan niets veranderen. Uit de gegevens van de zaak blijkt immers dat verzoekster vastbesloten was zich niet te laten inschrijven in 3 Humane wetenschappen ASO, zodat reeds op dat ogenblik het griefhoudend karakter van de bestreden “beslissing” vaststond.

Ook op dat ogenblik stond reeds vast dat de klassenraad zich op 30 juni 2016 niet over een attest voor verzoekster zou uitspreken, zodat er geen reden was om deze klassenraad af te wachten.

De brief van 7 juli 2016 van de raadsman van het Sint-Jan Berchmanscollege kan evenmin nuttig worden ingeroepen om de termijn voor het instellen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te doen ingaan. Het volgens verzoekster griefhoudend karakter van de “beslissing” van 13 juni 2016, overigens bevestigd bij brief van 17 juni 2016 waar de raadsman van verwerende partij verzoekster mededeelt dat “voor zijn cliënte het debat hier eindigt”, stond op dat ogenblik reeds vast, en bijkomende correspondentie kon daaraan niets veranderen.

Verzoekster heeft minstens een maand laten voorbijgaan om onderhavig verzoekschrift in te dienen. Zij heeft aldus beslist niet de voor een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vereiste voortvarendheid betoond, en wat zij daartoe aanvoert kan niet overtuigen. De voorwaarde van de spoedeisendheid is niet aangetoond.

10. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VII. Kosten

De kosten van de vordering, met inbegrip van de door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juli 2016,
door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Johan Bovin